

та кирилловска рѣкопись *Суипрасльска-ша*. Копитаръ като са-основава на бѣлѣжкы-тѣ на единъ листъ, приема ъ за часть отъ голѣма рѣкопись на XI-то столѣтіе, съвременна съ Остромирово-то ѣвангеліе, която заключавала въ себе-си повечъ отъ 300 листове, и освенъ слова-та на св. отци, може да е съдържавала въ себе-си и други писанія. Йоше въ XV-то стол. тѣзи рѣкопись, цѣла и богато-подвързана, была у владѣтеля на островъ Крѣкъ (Корфу, графа Ивана Франгенана (който умр. 1482. въ Венеція); послѣ часть отъ нея са-доставила въ дѣлъ на крѣкскыя свещеникъ Лука de Reynaldis, който ъ подарилъ въ 1500 г. на рыцаря Брейсахера а отъ Брейсахера тя по наслѣдство са-доставила на графа Парида Клоца въ Тридентъ, а по мнѣніе-то на Доната Фобіаничаона; доставила-са на графа изъ библиотека-та на Кассіонскыя мѣнастырь, недалечъ отъ Крѣкъ. Рѣкопись-та, по име-то на послѣднія ѣ владѣтель, зове-са Клоціева. Дѣ ѣ писана Клоціева-та рѣкопись, въ Българія ли или въ Кроація — трудно ѣ да са-опредѣли: въ Българія водѣтъ видѣ-тѣ на писмата и правописаніе-то (което ѣ по за вѣрванье), а въ Кроація водѣтъ мѣсто-то, дѣто ѣ намѣрена тѣзи рѣкопись, и нѣкои особености, като напр. измѣненіе-то на окончанія-та чмъ и омъ въ оу: *достоноу* *постоу* (ред. 106). Копитаръ и Прейсъ, безъ сумнѣніе, полагали нейно-то начало въ Кроація. Писмо-то ѣ не дребно, правилно, доста сходно съ писмо-то на Григоровичево-то ѣвангеліе. Срѣща-са въ нея грѣцко ѣ, нѣма ѣ, но исклучително само шт,